Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

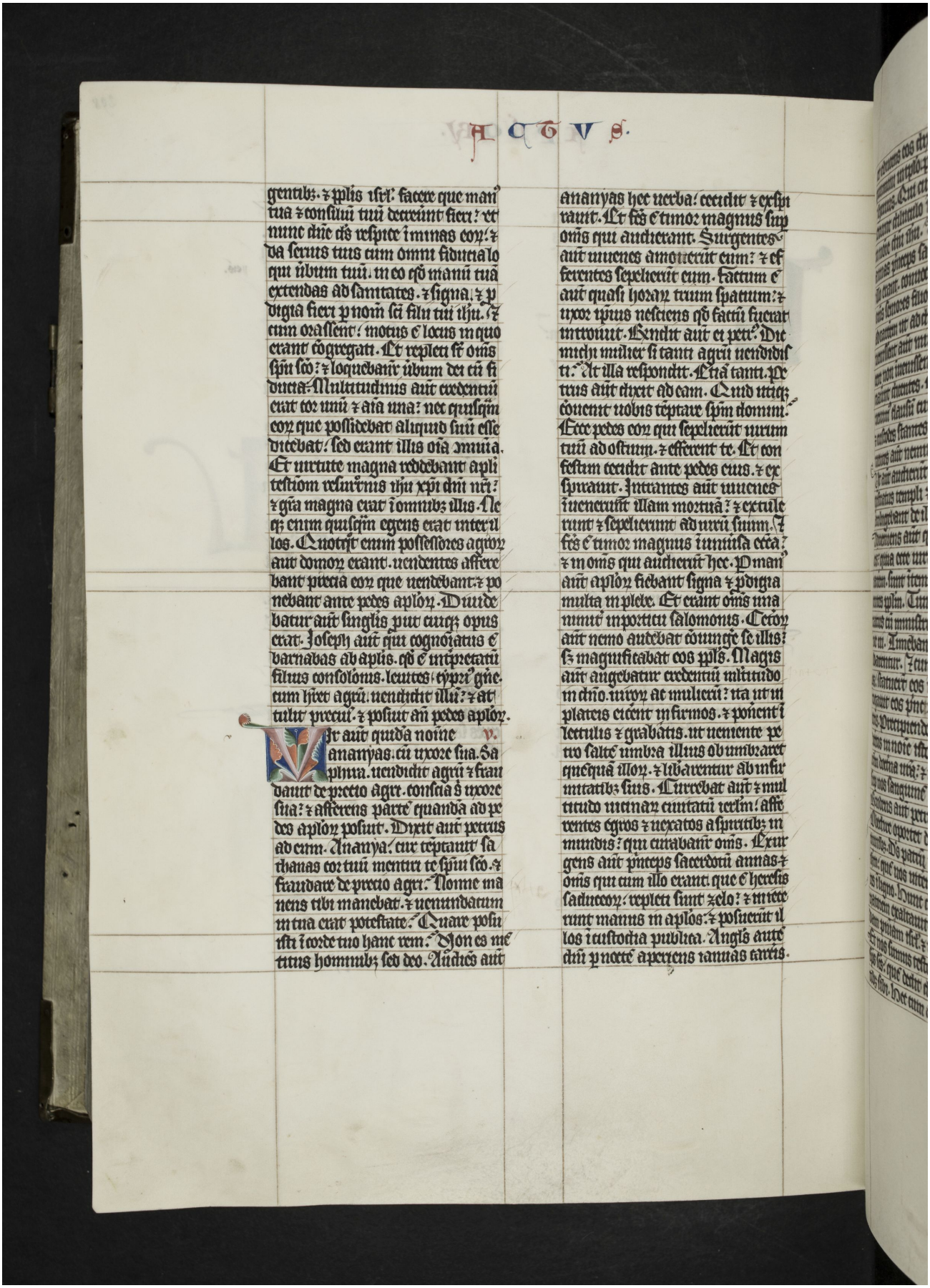

ACTVS.

gentib: ⁊ plis ist: facere que man
tua ⁊ consilium tuum decreuerunt fieri: et
nunc dñe ds respice in minas eorum: ⁊
da seruis tuis cum omni fiducia lo
qui verbum tuum. in eo qd manum tua
extendas ad sanitates. ⁊ signa. ⁊ p
digia fieri per nomen sci filii tui ihu. Et
cum oravissent: motus est locus in quo
erant cõgregati. Et repleti sunt omnes
spiritu scõ: ⁊ loquebantur verbum dei cũ fi
ducia. Multitudinis autem credentium
erat cor unum ⁊ anima una: nec quisqm
eorum que possidebat aliquid suum esse
dicebat: sed erant illis omnia mnia.
Et virtute magna reddebant apli
testiom resurrnis ihu xpi dni nri:
⁊ gratia magna erat in omnib: illis. Ne
q: enim quisqm egens erat inter il
los. Quotqt enim possessores agrorum
aut domorum erant. vendentes affere
bant pretia eorum que vendebant. ⁊ po
nebant ante pedes aplorum. Dividebatur
autem singulis prout cuiq: opus
erat. Joseph autem qui cognomatus est
barnabas ab aplis. qd est interpretatum
filius consolationis. levites cypri gne.
cum hiret agrum. vendidit illum: ⁊ at
tulit pecuniam. ⁊ posuit ad pedes aplorum.

V. Vir autem quidam nomine
Ananyas. cum uxore sua. Sa
phira. vendidit agrum ⁊ fraus
dauit de pretio agri. consciam uxore
sua: ⁊ afferens parte quandam ad pe
des aplorum posuit. Dixit autem petrus
ad eum. Ananya: cur tentauit sa
thanas cor tuum mentiri te spiritui scõ. ⁊
fraudare de pretio agri. Nonne ma
nens tibi manebat. ⁊ venundatum
in tua erat potestate. Quare posu
isti in corde tuo hanc rem. Non es me
tiris hominib: sed deo. Audiens autem
ananyas hec verba: cecidit ⁊ expi
rauit. Et fs est timor magnus sup
omnes qui audierant. Surgentes
autem iuuenes amouerunt eum: ⁊ ef
ferentes sepelierunt eum. Factum est
autem quasi horarum trium spatium: ⁊
uxor eius nesciens qd factum fuerat
introuuit. Respondit autem ei petrus. Die
mihi mulier si tanti agrum vendidis
ti. At illa respondit. Etiam tanti. Pe
trus autem dixit ad eam. Quid utiq:
conuenit vobis tentare spm domini.
Ecce pedes eorum qui sepelierunt virum
tuum ad ostium. ⁊ efferent te. Et con
festim cecidit ante pedes eius. ⁊ ex
spiraut. Intrantes autem iuuenes
inuenerunt illam mortuam: ⁊ efferte
runt ⁊ sepelierunt ad viri suum. Et
fs est timor magnus in uniuersa ecclia:
⁊ in omnes qui audierunt hec. Per man
aut aplorum fiebant signa ⁊ pdigia
multa in plebe. Et erant omnes una
nimiter in porticu salomonis. Ceterorum
autem nemo audebat coungere se illis:
sed magnificabat eos plebs. Magis
autem augebatur credentium multitudo
in dño. virorum ac mulierum: ita ut in
plateis eicerent infirmos. ⁊ ponerent i
lectulis ⁊ grabatis. ut veniente pe
tro saltem umbra illius obumbraret
quemquam illorum. ⁊ liberarentur ab infir
mitatib: suis. Currebat autem ⁊ mul
titudo vicinarum ciuitatum hierlim: affe
rentes egros ⁊ vexatos a spiritib: im
mundis: qui curabantur omnes. Exur
gens autem princeps sacerdotum annas ⁊
omnes qui cum illo erant. que est heresis
saducorum: repleti sunt zelo: ⁊ mise
runt manus in aplos. ⁊ posuerunt il
los in custodia publica. Angelus autem
dni per noctem aperiens ianuas carcis.